

Destructie van de ranzige vuilnisproductie tegen de profeet van de moslimnatie - deel VI

Slavernij en de islamitische wetgeving

Er zijn drie factoren die een cruciale rol spelen in deze kwestie:

1. Juridische deviatie waarmee geanticipeerd werd op slavernij uitgaande van politiek-militaire gelijkstelling met de vijand.
2. Zodra slavernij door de abolitionisten werd afgeschaft, reculeerde de juridische deviatie omtrent slavernij in de islamitische wetgeving naar de gangbare normen en criteria.
3. Vrijkopen van slaven is in de islamitische wetgeving vereiste kwijtschelding voor een groot deel van de zonden en overtredingen. Bovendien heeft de islamitische wetgeving heel gunstige voorschriften geïmplementeerd voor de slaven.

Voor sommigen is de islamitische wetgeving omtrent slavernij een problematisch vraagstuk. In de werkelijkheid is de problematiek louter een product van onwetendheid of valse weergave der dingen. Logischerwijs worden zwakke gelovigen hierdoor beïnvloed, omdat ze de islamitische kennis oppervlakkig leren of helemaal niet. Dit vraagstuk is daarom voor velen heel aantrekkelijk om uitingen erover te doen. Ook voor de moslims die de islam zogenaamd proberen te verdedigen, terwijl ze eigenlijk eerder bezig zijn met vernieling. Daarom is het belangrijk om dit onderwerp eerst goed te begrijpen en daarna juist te instrueren aan anderen om twijfels en onduidelijkheden weg te nemen.

Slavernij was voor de islam geen nieuw fenomeen. Slaven hebben altijd al bestaan in de tijd van de oude Grieken, Egyptenaren, Israëlieten, Romeinen en de vroege Arabieren. Ze hadden geen rechten en werden als minderwaardige mensen beschouwd. Het is daarom niet de islam die slavernij heeft gebracht en/of goedgekeurd. De islamitische wetgeving had echter wel moeten anticiperen op dit fenomeen dat een wezenlijk onderdeel was van het menselijke leven. Absolute afschaffing was niet reëel zolang de rest van de wereld slavernij rechtsgeldig achtte. Daarom zijn er in de islamitische wetgeving wetten en voorschriften met betrekking tot slavernij. De islam heeft echter wel alles gedaan om de drastische beperking van slavernij

te stimuleren. Daarom is het vrijkopen van slaven één van de voortreffelijkste goede daden in de islamitische religie. Tevens is het een vereiste kwijtschelding in de islamitische wetgeving voor vele zonden en overtredingen. Bovendien heeft de islam een heel nieuw concept der opvattingen van slavernij geïmplementeerd. Slaven hebben hiermee rechten verkregen en een betere positie in de samenleving.

De islamitische wetgeving heeft de rechtsmatige aanleidingen tot slavernij verlaagd tot één aanleiding, namelijk de oorlog. Buiten krijgsgevangenen kan niemand een slaaf worden volgens de islamitische wetgeving, terwijl er voorheen diverse manieren waren om mensen tot slaven te maken, zoals bijvoorbeeld de schulden van iemand. Als iemand zijn schuldeiser niet kon betalen, verkreeg de schuldeiser hiermee het recht om de schuldlige tot zijn slaaf te maken.

Het belangrijkste component in de islamitische regeling met betrekking tot de krijgsgevangenen is dat ze als terugvorderingsmiddel werden gebruikt om de eigen krijgsgevangenen bij de vijand terug te krijgen. Bovendien zou er geen sprake kunnen zijn van een militair-politieke gelijkstelling met de vijand als de moslims geen krijgsgevangenen zouden kunnen nemen. Dit zou betekenen dat de vijand wel krijgsgevangenen kan nemen en de andere partij niet waardoor er een militair-politieke achterstand tot stand komt. Denk aan een schaakspel waarbij de koning van de witspeler meerdere stappen tegelijk, horizontaal, verticaal of diagonaal, mag bewegen, terwijl de koning van de zwartspeler volgens de norm één stap tegelijk, recht of diagonaal beweegt. Er is geen gelijkstelling tussen de beide spelers waardoor het schaakmat zetten van de vijandelijke koning relatief minder mogelijk wordt voor de zwartspeler.

Islamitische wetgeving heeft voor het eerst gelijkheid gebracht tussen de slaven en de vrije mensen. Daarom is het ten strengste verboden in de islamitische wetgeving om slaven te vernederen, mishandelen of onderdrukken. De geliefde profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) heeft vele uitspraken gedaan hierover waarin hij instrueerde dat men zijn slaaf gelijk moet behandelen met zijn eigen kinderen. Sterker nog, dat men zijn slaaf moet aanspreken met 'mijn kind'. Dat men zijn slaven moet voeden van het voedsel dat hijzelf eet en zijn slaven moet bekleden met kledij die hijzelf ook draagt. De heer van de slaaf is volgens de islamitische wetgeving verantwoordelijk voor de opvoeding, educatie, huisvesting en overige primaire behoeften van de slaaf. De islamitische wetgeving heeft met

deze regels een heel andere invulling gegeven aan slavernij welke gunstig is voor de slaven. Hiermee werd de traditionele definitie van slavernij vervaagd zodanig dat het mogelijk is om te spreken van een indirecte afschaffing van de slavernij. Daarom kent de islam een heel andere vorm van slavernij.

Veel prominente en/of geleerde moslims waren oorspronkelijk slaven, zoals Hasan al-Basri, Ibn Sirin, Ata ibn Abi Rabah, Mujahid, Sa'id ibn Jubayr, Makhul, Tawus, Nafi', Ibrahim al-Naha'i, Malik ibn Dinar, Abu Hanifa en zijn leraar Nu'aym ibn Hammad, A'mash, en de bekende historicus Ibn Ishaq. Dit, terwijl in Europa en Amerika tot het moderne tijdperk verboden was om lees- en schrijfvaardigheid te leren aan slaven.

Hetzelfde succes voor slaven gold ook voor het Osmaanse Rijk. Veel prominente staatsmannen waren oorspronkelijk slaven. De bekendste grootvizieren, hoogste ambtenaar in het kalifaat, waren slaven, zoals Dawud Pasha, Ishak Pasha, Koca Sinan Pasha, Rustam Pasha, Mahmud Pasha, Mesih Pasha, Maktul Ibrahim Pasha, Ayas Pasha, Jazzar Ahmad Pasha, Sokullu Mehmed Pasha. De laatste behoorde tot de meest succesvolle staatsmannen van het Osmaanse Rijk, terwijl hij een slaaf uit de Balkan was wiens familie bekeerde tot de islam door de Osmaanse veroveringen.

Dit is dus wat de islam had gemaakt van slaven en slavernij. Natuurlijk is dit een vergezochte voorstelling en erg absurd voor een westerling om te begrijpen, omdat het Westen een heel andere realiteit kent van slavernij. In de Europese geschiedenis was slavernij veel voorkomend en slaven werden op een genadeloze manier behandeld door in slechte omstandigheden, zoals mishandeling, honger en armoede, te werken voor hun meesters. Daarom schreven vele Europese explorators, zoals Baron de Tott, Helmuth von Moltke en d'Ohsson dat slaven in de islamitische wereld een veel betere positie hadden dan slaven in Europa. Een typerend voorbeeld is de Europese slavenhandel tussen Afrika en Amerika waarbij miljoenen Afrikanen door de Europeanen ten onrechte als slaven werden gedeporteerd naar Amerika om daar in ernstige omstandigheden te werken.

Bronnen:

- *Slavery & Islam* van professor Jonathan A. C. Brown (One World Publications, 2020)
- "Tarihimizde Kölelik" van professor Ekrem Buğra Ekinci (artikel gepubliceerd in: Köleleri Evlat Sayan Medeniyet, *Tarih ve Medeniyet*, no: 11, januari 1995, p: 20-25)
- *Hādhihi mushkilātuhum* van professor Ramadan al-Buti (Dar al-Fikr, 2019, p. 54-63)